

ΕΚΤΟΣ ΎΛΗΣ

Με 3 σος θεματάκια,
σταθερά εκτός ύλης,
για τις "Ποινιές" μέρες
που έρχονται...

Σ' ακούω, με ακούς, σου μιλώ και μ' απαντάς.
Έτσι επικοινωνούμε εμείς, ζεστά και ουσιαστικά,
στους χώρους που ζούμε και εργαζόμαστε.
Μαθαίνοντας για την Πρωτομαγιά των εργατών,
αγωνιζόμενοι, εθελοντικά πάντα, για τα δίκια μας,
για τις δικές μας ανάγκες.

Οι πλόες μας, τολμηροί και απρόβλεπτοι,
επιστρέφουν πάλι
πολλά υποσχόμενοι,
με τις πρώτες δροσιές...

**Ο ΑΓΩΝ
ΔΙΑ ΤΟ
ΟΚΤΑΩΡΟΝ**

Μίλα της...

- Μίλα της.
- Δεν θα με ακούσει, βρίσκεται σε κώμα.
- Σε ακούει, κράτα της το χέρι.
- Είναι μάταιο, σε θα βγάλει πουθενά...

Φανταστικός διάλογος εμπνευσμένος
από την ισπανική ταινία
Μίλα της (Hable con ella),
σε σκηνοθεσία Πέδρο Αλμοδόβαρ

Μπορεί να ακούσει ένας άνθρωπος ο οποίος δεν έχει επαφή με την πραγματικότητα; Μπορεί να ακούσει η συγκεκριμένη ασθενής, η οποία βρίσκεται σε κώμα; Υπάρχει, άραγε επικοινωνία ανάμεσα σε ανθρώπους που δεν ακούνε το συνομιλητή τους; Η έλλειψη επικοινωνίας, η μοναξιά, η φιλία, η αλλοτρίωση είναι φλέγοντα ζητήματα που έχουν απασχολήσει κατά καιρούς την κοινωνία μας. Η αποξένωση του ανθρώπου από τον ίδιο του τον εαυτό κλείνει μάτια και αυτιά σε ολόκληρη την κοινωνία!

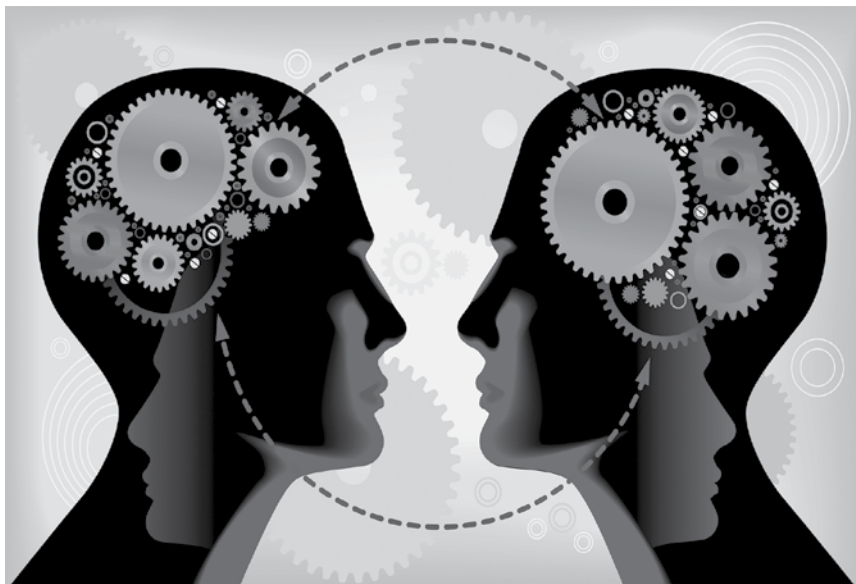
Η έλλειψη της ανθρώπινης επικοινωνίας είναι ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα της εποχής μας. Ο φόβος της έκθεσης μας σε κάποιον άλλο, ο φόβος της απόρριψης και του χλευασμού από τον κοινωνικό μας περίγυρο είναι κατασταλτικοί παράγοντες της ανθρώπινης επικοινωνίας.

Αν η επικοινωνία είναι τόσο σημαντική, τότε θα πρέπει να ξέρουμε τι είναι επικοινωνία. Ο καλύτερος τρόπος να την εκφράσουμε είναι η φόρμουλά της: «Αιτία, Απόσταση, Αποτέλεσμα με Πρόθεση και Προσοχή και τέλος μια Αποτύπωση (=πραγματικότητα ή συμφωνία) στο αποτέλεσμα». Η φόρμουλα αυτή σχηματίζει τον κύκλο μιας ολοκληρωμένης αληθινής επικοινωνίας. Δηλαδή, ένας άνθρωπος για να ξεκινήσει μια συνομιλία θα πρέπει να υπάρχει μια αιτία και να έχει την πρόθεση να μεταφέρει το μήνυμα στον συνομιλητή του. Ανάμεσά τους υπάρχει πάντα μια απόσταση την οποία θα διανύσει το μήνυμα μέχρι να φτάσει στον αποδέκτη της συνομιλίας, ο οποίος θα δώσει τη δέουσα προσοχή στον πομπό και θα ακούσει το μήνυμά του, δηλαδή θα υπάρξει μια αποτύπωση.

Υπάρχουν δύο είδη επικοινωνίας, η «εκρέουσα» επικοινωνία και η «εισρέουσα» επικοινωνία. Ένας άνθρωπος που μιλάει σε κάποιον άλλο –πομπός– επικοινωνεί (πιστεύουμε) μαζί του, και το άτομο στο οποίο μιλάει –δέκτης– δέχεται επικοινωνία απ’ αυτόν. Συνομιλία λοιπόν, είναι η εναλλαγή εισρέουσας και εκρέουσας επικοινωνίας, όταν ανατρέπεται η ισορροπία, τότε δημιουργείται η προβληματική επικοινωνία. Το άτομο που κάνει μόνο εκροή επικοινωνίας στην ουσία δεν επικοινωνεί καθόλου, αν πάρουμε τη λέξη με την πλήρη της έννοια. Γιατί, για να έχει πλήρη επικοινωνία, θα πρέπει να κάνει εισροή και εκροή. Το άτομο που κάνει μόνο εισροή επικοινωνίας, επίσης παραβιάζει τον παραπάνω κανόνα, διότι αν κάνει εισροή οφείλει να κάνει και εκροή.

Όποια διαφωνία έχει κανείς στα πλαίσια των κοινωνικών και των ανθρώπινων σχέσεων, έχει τη ρίζα της, βασικά, σε αυτό τον κανόνα της επικοινωνίας (όταν αυτός παραβιάζεται). Εκείνος που μιλάει απογοητεύεται όταν δεν παίρνει απάντηση, εφόσον δεν χαρακτηρίζεται από παρορμητική ή μονομανή επικοινωνία. Με τον ίδιο τρόπο, εκείνος που ακούει μια επικοινωνία απογοητεύεται όταν δεν του δίνεται η ευκαιρία να απαντήσει. Κι αυτό είναι το βασικό πρόβλημα στις ανθρώπινες σχέσεις, το μεγαλύτερο ποσοστό των ανθρώπων δεν ακούν το συνομιλητή τους, δεν δίνουν την απαραίτητη προσοχή, έτσι ώστε να υπάρξει κατανόηση και διάλογος, με αποτέλεσμα να απογοητεύονται από τις όποιες προσπάθειες κάνουν για επικοινωνία. Είτε η επικοινωνία επιχειρείται να γίνει μέσα στο πλαίσιο της φιλίας, της σχέσης, της πολιτικής ακόμα και της οικογένειας!!

Έχοντας όλα αυτά τα δεδομένα στα χέρια μας μπορούμε να απαντήσουμε στα αρχικά ερωτήματα που τέθηκαν... Τα συμπεράσματα δικά σας!!

ΤΙ ΛΕΣ ΡΕ???

- Έλα ρε. Παίζουμε ένα παιχνίδι; Θα λέω ημερομηνίες και εσύ θα σχολιάζεις.
- Άντε ξεκίνα...
- Πρωτοχρονιά...
- Γιορτάζουμε την αλλαγή του χρόνου.
- Πρωταπριλιά...
- Λέμε ψέματα στους άλλους.
- Πρωτομαγιά...
- Πιάνουμε το Μάη στην εξοχή.
- Ωπα ρε! η Πρωτομαγιά δεν είναι η γιορτή των λουλουδιών... Το 1886 στο Σικάγο 60.000 εργάτες, απέργησαν διεκδικώντας το 8ωρο εργασίας που μέχρι και σήμερα θεωρείται αυτονόητο. Μια νίκη του εργατικού κινήματος, που βάρφτηκε όμως στο αίμα, καθώς πολλοί εργάτες έπεσαν νεκροί από τα πυρά της αστυνομίας και του στρατού, ενώ άλλοι οδηγήθηκαν στην κρεμάλα. Γι' αυτό λέγεται Εργατική Πρωτομαγιά. Από τότε αυτή η μέρα συμβολίζει τους σκληρούς αιματηρούς αγώνες των εργαζομένων για τα εργατικά δικαιώματα, τις συνθήκες δουλειάς, το ωράριο και τους μισθούς.
- Γιατί τους λες το «αιματηρούς», ενοχλούν κανέναν οι αγώνες αυτοί; Κάτι είπες για την αστυνομία και το στρατό. Αυτοί γιατί ενοχλούνται από τους αγώνες;
- Ενοχλούν τ' αφεντικά. Γιατί αν δεν υπάρχουν εργατικά δικαιώματα, βγάζουν τρελά φρά-

γκα στις πλάτες των εργατών τους. Ενοχλούνται λοιπόν όταν αυτοί αφηνίζονται και διεκδικούν. Από την άλλη νομίζεις ότι ο ρόλος της αστυνομίας και του στρατού είναι να κυνηγάνε μόνο τους εγκληματίες ή τους εχθρούς;

— Εεε ναι ρε, τί άλλο;

— Μα φυσικά να χτυπάνε κάθε εργατική διεκδίκηση. Η Αστυνομία αλλά και ο Στρατός, λογοδοτούν στην Κυβέρνηση και αυτή με τη σειρά της στα μεγάλα αφεντικά και τις πολυεθνικές εντός και εκτός συνόρων. Οπότε όταν οι αγώνες των εργαζόμενων απειλούν τα κέρδη τους, χρησιμοποιούν την καταστολή.

— Όταν λες καταστολή εννοείς ΜΑΤ και δακρυγόνα;

— Όχι μόνο. Τότε και τώρα χρησιμοποιούσαν κάθε μέσο για να τρομοκρατήσουν τους εργαζόμενους, ακόμη και πυροβολισμούς στο ψαχνό ενάντια σε άοπλους διαδηλωτές, για να διαλύουν τις οργανώσεις και τις συγκεντρώσεις τους. Όλη η Ιστορία του εργατικού κινήματος στη Ελλάδα και αλλού, είναι βαμμένη στο αίμα των εργατών. Δεν είναι τυχαίο που το σύμβολο της εργατικής τάξης είναι η κόκκινη σημαία, που προέκυψε από τα ματωμένα πουκάμισα των δολοφονημένων διαδηλωτών στο Σικάγο.

— Εκτός από το Σικάγο έγιναν και αλλού; Και στην Ελλάδα;

— Αμέ! Σε όλο τον 20ο αιώνα, όλες οι διεκδικήσεις των εργατών, συνοδεύτηκαν από διώξεις, φυλακίσεις, εξορίες βασανισμούς και δολοφονίες. Εργατικά σωματεία και κόμματα και απλοί αγωνιστές, κηρύσσονταν παράνομοι και διώκονταν, γιατί διεκδικούσαν την απελευθέρωση των εργαζόμενων από τα δεσμά της μισθωτής εργασίας. Για παράδειγμα, Πρωτομαγιά του 1929 στο Βερολίνο, 33 εργάτες έπεσαν νεκροί. Πρωτομαγιά του 1936 στη Θεσσαλονίκη 16 δολοφονημένοι διαδηλωτές καπνεργάτες. Την Πρωτομαγιά του 1944 στη Καισαριανή, εκτέλεστηκαν 200 Κομμουνιστές αντιστασιακοί από τους ναζί Γερμανούς.

— Τι λες ρε;;; Δεν έχω ξανακούσει τίποτα για αυτά!!! Όμως, σήμερα είναι αλλιώς τα πράγματα. Η Πρωτομαγιά είναι αργία για το κράτος, δεν διώκουν και δε δολοφονούν κανέναν πια. Εεε;

— Άλλαξαν πολλά, αλλά η ουσία παραμένει ίδια. Θέλουν οι εργαζόμενοι να είναι διασπασμένοι, να μην διεκδικούν μαχητικά και να μην τους απειλούν. Τα εργατικά σωματεία τα ελέγχουν με δοτούς συνδικαλιστές, είτε οι εργοδότες, είτε οι κυβερνήσεις με τα κόμματα εξουσίας. Δεν τι γίνεται με τη ΓΣΕΕ. Έτσι, αν οι εργαζόμενοι ελέγχονται και δεν αντιδρούν, τότε δεν χρειάζεται και να τους διώκουν. Η καταστολή τους γίνεται μέσα στα ίδια τα σωματεία, από τους εργατοπατέρες.

— Βλέπω όμως στην Γαλλία, στην καρδιά της Ευρώπης, γίνεται χαμός με τα κίτρινα γιλέκα.

— Σωστά, οι Γάλλοι εργαζόμενοι, οργανωμένοι από τα κάτω, διεκδικούν πάλι, 7 μήνες τώρα, δυναμικά τα δίκια τους. Όταν η καταστολή δεν αποδίδει στα ξεπουλημένα σωματεία, τα αφεντικά επιστρατεύουν ξανά όπως παλιά, την αστυνομία και το στρατό για να καταπνίξουν τις αντιδράσεις.

— Τελικά συμβολίζει πολλά η εργατική Πρωτομαγιά... Τους αγώνες τόσα χρόνια και τα οράματα των εργαζόμενων για ψωμί και ελευθερία. Για παιγνίδι το ξεκινήσαμε και τελικά το σοβάρεψες...

— Όχι εγώ ρε, ήταν το θέμα σοβαρό!

Μ ΠΙΖΝΕΣ Κ ΑΛΛ Ο ΡΓΑΝΩΜΕΝΕΣ

Γίνε εθελοντής! Για μαλάκες ψάχνετε?

Γιατί να γίνω εθελοντής;

Έλα ρε αφού την ξέρεις την απάντηση, τόσες φορές σου τα χουν πει. Είναι καλό πράγμα να είσαι εθελοντής, θα βοηθάς τους γύρω σου, θα βοηθάς την πατρίδα, θα το βάλεις στο βιογραφικό σου, ταιριάζει και με την ηθική της θρησκείας μας, μπορεί να 'χεις και άφεση αμαρτιών ποτέ δεν ξέρεις...

Εντάξει οκ, αλλά μήπως εκμεταλλεύεται κανείς την δουλειά που θα προσφέρω;

Ε, όπως θα 'χεις ακούσει περνάμε οικονομική κρίση. Αυτό σημαίνει πως όσα κοινωνικά αγαθά παρείχε παλιά το κράτος –παιδεία, υγεία, πάρκα, πλατείες– είναι απαξιωμένα και σε λίγο θα κοπούν τελείως. Οπότε, κάποιος πρέπει να τα καλύψει... τσάμπα! Τον υπέροχο αυτό ρόλο αναλαμβάνουν οι εθελοντές! Θα δουλεύεις δηλαδή τσάμπα για να σωθεί το χρεοκοπημένο μας σύστημα. Την ίδια στιγμή όσες κοινωνικές υπηρεσίες θεωρούταν παλιότερα Δημόσιες (πλήρωνε το κράτος) θα περάσουν αρχικά σε επιδοτούμενες εθελοντικές οργανώσεις και εν τέλει σε ιδιώτες με στόχο το κέρδος.

Ναι, δεν υπάρχουν λεφτά καταλαβαίνω... Όλα τα κονδύλια απ' την Ευρώπη όμως που πάνε;

Μα εκεί που προβλέπουν οι νόμοι τους φυσικά, σε ΜΚΟ, ΑΜΚΕ, ΚΟΙΝΣΕΠ κλπ. Βλέπεις η Ευρώπη δεν εμπιστεύεται τα κονδύλια στα κράτη, όπου σε περίπτωση κακής διαχείρισής τους ο λαός μπορεί να ασκήσει έστω και ελάχιστη κριτική καταψηφίζοντας όποιον φταιεί γι αυτό, αλλά σ' όλες αυτές τις νέες μορφές εταιρειών τις οποίες κανείς δεν μπορεί να κρίνει. Αυτές οι εταιρείες, λοιπόν, διαχειρίζονται πλέον μεγάλα χρηματικά ποσά χωρίς να υπόκεινται σε

κανένα έλεγχο, ενώ βασίζονται στην εθελοντική εργασία ή στην επισφαλή και υπαμιβόμενη εργασία για την στελέχωση των δράσεών τους.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί το προσφυγικό, όπου πολλοί εθελοντές δούλευαν τσάμπα στις παραλίες των νησιών για την διάσωση και την περιθαλψη των προσφύγων, πολλοί άλλοι άνθρωποι συνεισέφεραν υλικά ή χρηματικά για να βοηθήσουν και τελικά όλους αυτούς τους πόρους, μαζί με τα ευρωπαϊκά κονδύλια, τους διαχειρίστηκαν κυρίως ΜΚΟ. Οι πρόσφυγες επιβιώνουν ακόμη και σήμερα σε στρατόπεδα συγκέντρωσης σε άθλιες συνθήκες. Καταλαβαίνεις, λοιπόν, τι έγιναν όλα αυτά τα λεφτά κι η ανθρώπινη εργασία που προσφέρθηκε εθελοντικά και ποιος τελικά βγήκε κερδισμένος απ' όλες τις διαφημίσεις των ΜΚΟ που έδειχναν πως η ΕΕ διαχειρίζεται άψογα την προσφυγική κρίση που η ίδια (μέσω των πολέμων) δημιούργησε.

Δίκιο φαίνεται να χεις, πρέπει να στήθηκε μεγάλο φαγοπότι στις ΜΚΟ, το να βοηθάς όμως τους γύρω σου δεν είναι κακό

Φυσικά, το να βοηθάς τους γύρω σου όχι απλώς δεν είναι κακό, είναι απαραίτητο! Απλώς αυτό δεν λέγεται εθελοντισμός, λέγεται **Αλληλεγγύη**, υπήρχε σ' όλες τις ανθρώπινες κοινωνίες κι είναι ο λόγος που ο άνθρωπος επιβίωσε σαν είδος κι έφτιαξε πολιτισμό. Η μόνη κουλτούρα που αντιβαίνει στην αλληλεγγύη είναι ο ατομισμός ο οποίος καλλιεργείται από τον καπιταλισμό, που ταυτοχρόνως χρησιμοποιεί τον εθελοντισμό για να καρπώνεται τα οφέλη της πηγαίας και ανιδιοτελούς βοήθειας του ανθρώπου προς τους συνανθρώπους του. Απέναντι σ' αυτό εμείς προτάσσουμε την αλληλεγγύη μεταξύ των εκμεταλλεόμενων, ανεξαρτήτως φύλου, φυλής, χρώματος, εθνικότητας και σεξουαλικού προσανατολισμού, ως την μόνη ειλικρινή προσφορά από τον ένα άνθρωπο στον άλλο, με στόχο το ξεπέρασμα των δυσκολιών της ζωής μέσα σ αυτό το άδικο κοινωνικό σύστημα καθώς και την οριστική αλλαγή του. Για την δημιουργία μιας κοινωνίας όπου η αλληλεγγύη θα είναι αυθόρμητος κανόνας κι όχι μια εσκεμμένη καλή πράξη –με πιθανές απολαβές (πθικές, θρησκευτικές, χρηματικές)– όπως ο εθελοντισμός, που δρα τελικά σαν παυσίπονο που σου προσφέρει ο βασιανιστής σου.

Σὲ περιμένω παντοῦ

Τάσος Λειβαδίτης

Κλείσε τὸ σπίτι. Δώσε σὲ μιὰ γειτόνισσα τὸ κλειδί και προχώρα.

Ἐκεῖ πού οἱ φαμίλιες μοιράζονται ἓνα ψωμί στὰ ὀκτώ,
ἐκεῖ πού κατακυλάει ὁ μεγάλος ἴσκιος τῶν ντουφεκισμένων.

Σ' ὅποιο μέρος τῆς γῆς, σ' ὅποια ὥρα,
ἐκεῖ πού πολεμᾶνε και πεθαίνουν οἱ ἄνθρωποι
γιὰ ἓνα καινούργιο κόσμο...

ἐκεῖ θὰ σὲ περιμένω, ἀγάπη μου!

Ανήκεις σε κάποιο συγκρότημα;

Ψήνεσαι να συμμετέχεις στο καλοκαιρινό φεστιβάλ
που θα πραγματοποιηθει στο Αντίβαρο;

Επικοινωνήσε μαζί μας

περιοδική έκδοση από το:

ΑΝΤΙΒΑΡΟ

αυτοοργανωμένος εργατικός-κοινωνικός χώρος

Βουλγαροκτόνου 18, Μενίδι

antivaro.menidi@gmail.com | antivaro.espivblogs.net

fb: Αντίβαρο Μενίδι